

fremtidige Ordning maatte blive, at man satte Priser løsrevne fra Verdensmarkedets Pris paa den Vare, som var nødvendig for Landets Forsyning, og byggede videre paa det System, vi havde Erfaring om, for at forbedre paa de Omraader, hvor det var gørligt. Jeg har ogsaa glædet mig over, at den højtærede Indenrigsminister indkaldte Repræsentanter for Prisreguleringskommissionerne og Kommunalbestyrelserne til Mødet i Indenrigsministeriet. Jeg tror, at det af flere Grunde var heldigt, at det Møde blev holdt. Først og fremmest var det heldigt af den Grund, at man derved blev i Stand til at organisere de lokale Prisreguleringskommissioner, og hvis det sker, er det muligt, at man i kommende Aar bedre end hidtil er i Stand til at føre Kontrol med Fordelingen af Slagterivarer her i Landet.

Det har en overordentlig stor Betydning for hele Befolkningen, at Fordelingen af de Varer, der er Maksimalpris paa, kan foregaa saa retfærdigt og rigtigt som muligt. Der kommer ustandselig Klager frem fra de forskellige Egne af Landet over, at det hist og her er umuligt at faa disse Varer, og Grunden er lige til. Naar Slagtningen nu næsten kun er halvt saa stor som under normale Forhold og Forbruget er skudt over mod disse Varer i en Udstrækning, som vi neppe har kendt Mage til før, er det givet, at det bliver noget tilfældigt hvorledes Fordelingen til Landets Forsyning med disse Varer foregaa.

Ogsaa i en anden Henseende kunde der maaske bødes ved Organisation af Prisreguleringskommissionerne. Der er gentagne Gange fremsat de mest urimelige Rygter om Misbrug af Maksimalpriserne paa Svineprodukterne her i Landet. Disse Rygter kan være mere eller mindre begrundede, men lige saa lidt som man ved at have Politi her i Landet kan forebygge, at der stjæles, lige saa lidt kan man ved at træffe administrative Foranstaltninger og Bestemmelser garantere for, at de ikke omgaaes. Det eneste, der efter min Mening er at gøre, er, at Samfundet som Helhed bidrager sit til, at Overtrædelserne og Misbrugene kan blive saa smaa som muligt. Hvis Befolkningen som Helhed havde den Opfattelse, at der ingen Skam var ved at stjæle, og at man ingen Forpligtelse havde til at angive saadanne Forbrydelser, men med god Samvittighed kunde dække over dem, vilde Politiet ikke være i Stand til at hindre, at der skete Tyverier i meget betydeligt Omfang, og jeg mener derfor, det har sin store Be-

tydning, at Befolkningen bidrager til, at de Bestemmelser, der er truffet i hele Samfundets Interesse, overholdes. Da vil Overtrædelserne paa dette Omraade blive mindre talrige, end de er i Øjeblikket.

Jeg kan ikke undlade at nævne et Eksempel paa, hvorledes Opfattelsen er ude i Landet. Jeg erfarede det forleden Dag, og jeg synes, det er saa karakteristisk. Der kom en Mand fra Ringkøbing-Eggen ind til et Hotel i København og gav sig i Samtale med mig og andre. Han ankede over hele det System, der nu herskede herhjemme. Selvfølgelig, sagde han, var Foranstaltningerne rettede mod det danske Landbrug, og han føjede til: Det er ganske urimeligt, som dette Forhold er ordnet. Det er uretfærdigt, at de private Slagterier i Ly af Regeringsforanstaltninger har Lov til at føre alt deres Flæsk til Tyskland. Det er urimeligt, at Andelsslagterierne er tvungne til at overtage hele Landets Forsyning og at levere Flæsk til England. Jeg tillod mig i al Beskedenhed at bemærke, at det var heldigvis ikke sandt, hvad han fortalte, men saa vender Manden sig i stor Indignation imod mig og siger: Saa er det maaske heller ikke sandt, at alle Svinehoveder, der bliver sendt til København, skræbes dér, hvorpaa Sulet gaar til Tyskland, at alle Skinkerne bliver spidset til som en Kegle, idet de bliver afskaaret lige ind mod Knoglerne, at alle Bovene bliver afskaaret, til alene Knoglerne er tilbage, og Resten gaar ud af Landet! Jeg maa indrømme, at hvis man kommer ovre fra Vestjylland med den Opfattelse af vor Ernæringspolitik, er det ikke underligt, at Utilfredsheden imellem dem er overordentlig stærk. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man kunde faa en mere fyldestgørende Forklaring paa, hvordan dette System virker, og det, tror jeg, opnaas ved, at Prisreguleringskommissionerne i Kommunerne faar bedre Underretning om Forholdene og mere Interesse i at bidrage deres til, at Tilstanden ordnes paa bedste Maade.

Angaaende vor Forsyning herhjemme med Svineprodukter vil jeg kun omtale en Paastand, der er fremsat om dette System, og det er, at Flæskemaksimalprisen virker som en indirekte Skat af værste Art paa det mindre Jordbrug, fordi den mere end nogen anden Skat vender den tunge Ende nedad. Jeg vil indrømme, at hvis man tager denne Foranstaltning isoleret, er Paastanden rigtig; hvis man tænker sig, at vi kun har en Maksimalpris paa Svineprodukter og ingen Foranstaltninger, der